

شناسایی و تعیین بیماری‌زایی عوامل فوزاریومی بلایت سنبله گندم در خوزستان

• محمدرضا اصلاحی و • سید طه دادرضایی

اعضاء هیات علمی مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی خوزستان

• رضا فرخی نژاد

استاد گروه گیاهپزشکی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهید چمران اهواز

تاریخ دریافت: اردیبهشت ماه ۱۳۸۶ تاریخ پذیرش: اسفند ماه ۱۳۸۶

Email:mr_eslahi@yahoo.com

چکیده

به منظور مطالعه عوامل فوزاریومی بلایت سنبله گندم، از سنبله‌های دارای علائم ظاهری بیماری طی سالهای ۱۳۸۴-۱۳۸۲ از مناطق مختلف گندم کاری استان خوزستان نمونه برداری شد. نمونه‌های مورد نظر پس از ضد عفونی سطحی بر روی محیط‌های کشت عمومی و محیط انتخابی قرار داده شدند. در مجموع ۵۶ جدایه قارچ از جنس فوزاریوم از قسمت‌های پوشینک، دانه، محور سنبلچه و سنبله جدا و به روش تک اسپور و نوک ریشه خالص سازی گردیدند. جدایه‌های بدست آمده با استفاده از کلیدهای معتبر در حد گونه شناسایی شدند و در ۹ گونه قرار گرفتند. گونه‌های شناسایی شده شامل *F. culmorum*، *F. proliferatum*، *F. equiseti*، *F. moniliforme*، *F. crookwellens*، *F. lateritium*، *F. xylarioides*، *F. subglutinans*، *F. semitectum* گونه‌های یاد شده از نظر آماری بین آنها تفاوت معنی داری وجود داشت. نتایج نشان داد که بیماری‌زایی گونه‌های فوزاریوم در سطح ۱ درصد با هم تفاوت دارند و بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد گونه *F. culmorum* در یک گروه و بقیه در گروه‌های دیگر قرار گرفتند. بر اساس منابع موجود گونه *F. crookwellens* برای اولین بار از سنبله گندم از خوزستان گزارش می‌شود.

Pajouhesh & Sazandegi No :81 pp: 61-66

Identification of wheat fusarium head blight and determination of their pathogenicity in Khuzestan province

By: M. R. Eslahi and T. Dadrezaie, Scientific Board Members of Khuzestan Agricultural and Natural Resources Research Center, R. Farokhinejad, Scientific Board Member of Shahid Chamran University

During 2003-2005 fusarium species involved in head blight of wheat were investigated in Khuzestan. fifty six isolates of fusarium species were collected from different parts of spike using common and specific culture media. *F.culmorum*, *F.proliferatum*, *F.equiseti*, *F. moniliforme*, *F.crookwellens*, *F.lateritium*, *F.xylarioides*, *F.subglutinans* and *F.semitectum* were identified on the basis of valid keys and also their pathogenicity was studied, in a completely randomized design experiment, in green house. the statistical analysis showed significant differences in pathogenicity among species at 1% level. on the basis of available literatures *F.crookwellens* is isolated for the first time from wheat spike in Khuzestan.

Key words: Blight, Fusarium, Spikle, Wheat, Khuzestan**مقدمه**

بیماری بلایت فوزاریومی سنبله گندم یا اسکب یکی از بیماری‌های مهم گندم در مناطق مرطوب و نیمه مرطوب جهان بشمار می‌رود (۲۷). اولین بار وقوع اپیدمی این بیماری در سال ۱۸۹۰ از ایندیانا ای آمریکا گزارش شد (۱۴). اپیدمی نسبتاً گسترده بیماری از سال ۱۹۲۷ تا ۱۹۸۰ تقریباً هر ۹ سال یکبار از جنوب غرب اونتاریو کانادا گزارش شده است (۲۹). در جمهوری خلق چین اسکب یکی از مهمترین عوامل کاهش عملکرد گندم شناخته شده است. اسکب گندم در بیش از ۲۰ استان آن کشور با سطح زیر کشت بیش از ۶/۷ میلیون هکتار وجود داشته است (۲۲). در آرژانتین اپیدمی‌های شدیدی از بیماری در سالهای ۱۹۵۰، ۱۹۶۷، ۱۹۷۷، ۱۹۷۸ و ۱۹۸۵ روی داده است (۱۹). پراکندگی بیماری در دیگر کشورها غالباً در مناطق گرم و مرطوب که مرحله گل دهی و تکامل دانه با بارندگی و یا رطوبت نسبی بالا همزمان است گزارش گردیده است (۲۷)، ۲۹، ۳۰. این بیماری موجب تغییرات کمی و کیفی در محصول گندم می‌گردد. براساس گزارش Wang و همکاران (۳۱) از چین در سال‌های اپیدمی بیماری، آلودگی سنبله ۱۰۰-۵۰ درصد و میزان کاهش محصول ۴۰-۲۰ درصد برآورد گردیده است. آلودگی در بیش از ۷ میلیون هکتار از مزارع گندم پراکندگی داشته و خسارت آن یک میلیون تن تخمین زده شده است. این بیماری از سال‌ها پیش بطور پراکنده در ایران وجود داشته (۲) و یکی از بیماری‌های مهم گندم در مازندران (۷)، گرگان و گنبد (۸) و مغان (۱) بشمار می‌رود. در چند سال اخیر به علت وجود مایه آلوده کننده بیماری، کشت ارقام حساس به بیماری و مهیا بودن شرایط جوی در مناطق گرگان و گنبد، مازندران و مغان خسارت ناشی از این بیماری بسیار چشمگیر بوده است. در سال زراعی ۷۴-۷۵ در استان‌های جنوبی کشور (استان‌های هرمزگان و فارس) نیز اپیدمی شدیدی از بیماری روی داده و خسارت سنگینی به محصول گندم این مناطق وارد نمود (علی‌زاده و ترابی، اطلاعات منتشر نشده). در بررسی‌های انجام شده در شرق مازندران متوسط درصد آلودگی خوشه برای ارقام تجارتي فلات، گلستان و خزر ۱ به ترتیب ۷۶/۵، ۶۱ و ۲۸/۸ برآورد شده

است (۱۰). فروتن و همکاران (۷) نیز در همان سال میزان آلودگی ارقام را در منطقه مازندران بین ۹/۵ تا ۷۴/۹ درصد تعیین کرده‌اند. قارچ‌های عامل بیماری نه تنها موجب کاهش محصول می‌گردید بلکه از نظر تولید میکوتوکسین‌های Nivalenol, Zearalenone, Deoxynivalenol و غیره نیز حائز اهمیت می‌باشند (۲۸،۳) تاکنون گونه‌های زیادی از جنس فوزاریوم به عنوان عامل فوزاریومی سنبله گندم معرفی شده‌اند. گلزار (۸) ضمن بررسی فوزاریومی سنبله گندم و نحوه انتقال آن بوسیله بذر، گونه *Fusarium graminearum* را به عنوان گونه غالب در استان مازندران گزارش نمود. زمانی‌زاده و فروتن (۴) و گلزار (۹) دو گونه استان مازندران گزارش نمودند. علاوه بر آن گونه‌های *F.graminearum* و *F.culmorum* (W.G. Simith) Sacc از استان مازندران گزارش نمودند. علاوه بر آن گونه‌های *F. proliferatum* (Matsushima) Nirenberg, *F.semitectum* Berk. & Rav. *F. moniliforme* Sheldon (Corda) Sacc, *F. equiseti* (Corda) Sacc و *F. acuminatum* Ell.Ev. sensu Gordon از سنبله گندم جدا معرفی شده‌اند (۱۰). زمانی‌زاده و خورسندی (۳) در بررسی دانه‌های گندم جمع‌آوری شده از استان مازندران گونه‌های *F.graminearum*, *F. acuminatum*, *F.crookwellens*, *F.equiseti*, *F.subglutinans* و *Microdochium nivale* (Wadr.) Nelson را جدا و گزارش نموده‌اند اما به استثناء دو گونه *F. culmorum* و *F. graminearum* بیماریزایی سایر گونه‌ها روی سنبله گندم در ایران گزارش نگردیده است. گلزار و همکاران (۱۱) گونه‌های جنس *Fusarium* عامل فوزاریوم سنبله گندم را در گرگان و مازندران بررسی کردند و گونه‌های *F.graminearum*, *F. acuminatum*, *F. crookwellens*, *F. equiseti*, *F. semitectum*, *F. gramineum*, *F. culmorum*, *F. moniliforme*, *F. proliferatum* و *F. lateritium* را جداسازی و از نظر توان بیماریزایی بررسی نمودند. موسوی جرف و فرخی نژاد (۱۲) طی سالهای ۱۳۸۳-۱۳۸۱ در بررسی سنبله‌های گندم در استان خوزستان گونه‌های *F. equiseti*, *F. semitectum*, *F. subglutinans*, *F. sambucinum*, *F. culmorum*, *F. moniliforme*, *F. roliferatum*.

شناسایی جدایه‌ها براساس خصوصیات بی‌ژگی‌های ظاهری آنها مانند میزان رشد کلنی در محیط PDA بعد از ۱۴-۱۰ روز (۲۵+۱) درجه سانتی‌گراد)، رنگ کلنی از پشت پتری، وجود و با عدم وجود مسیلیوم‌های هوایی و رنگ آنها، تشکیل و یا عدم تشکیل کلامیدوسپور، تشکیل اسپورودوکیوم، زنجیره میکروکنیدی، سرهای دروغین، منوفیالید و پلی‌فیالید روی محیط برگ میخک و آب آگار، صورت پذیرفت. تشخیص اسپورهای تیپیک جدایه‌ها با کمک کلیدهای معتبر انجام گرفت (۱۵، ۱۶، ۲۰، ۲۶). جدایه‌های مختلف فوزاریوم در محیط‌های SNA و CLA کشت و پس از ۱۴ روز سطح محیط‌های کشت بوسیله آب مقطر سترون شستشو و سوسپانسیون اسپور هر یک از جدایه‌ها تهیه گردید. به منظور اثبات بیماری‌زایی، بذور رقم حساس فلات قبلاً در گلدان‌هایی به ابعاد ۱۵×۲۰ سانتی‌متر (۴۴ گلدان برای ۱۱ تیمار در چهار تکرار) با خاک سترون در شرایط گل‌خانه کشت و در هر گلدان ۵ بوته نگهداری شد. در مرحله گل‌دهی (GS-۶۲) ۵ سنبله اصلی در هر گلدان انتخاب و به کمک سرنگ یک قطره از سوسپانسیون اسپور به حجم تقریبی ۵ میکرولیتر حاوی ۱۰ اسپور در گلچه میانی هر سنبله تزریق گردید. سپس سنبله‌های مایه زنی شده به مدت ۴۸ ساعت با کیسه نایلونی پوشیده شدند یک تیمار به عنوان شاهد که با آب مقطر استریل تزریق شده بود در نظر گرفته شد و یک جدایه از *F.graminearum* با بیماری‌زایی بالا جهت مقایسه بعنوان یک تیمار شاهد دیگر مورد استفاده قرار گرفت. پانزده روز بعد تعداد سنبله‌هایی که علائم نکروتیک بیماری را داشتند شمارش گردید. با توجه به اینکه به طور متوسط تعداد ۱۹ سنبله در هر سنبله گندم فلات وجود داشت هر سنبله‌چه آلوده بعنوان ۵/۲ درصد آلودگی در نظر گرفته شد و

جداسازی *F.compactum*، *F.lateritium*، *F.xylariodes* را نمودند. گونه *F.graminearum* غالباً در مناطق گرم و مرطوب اما گونه *F.culmorum* در نواحی خنک و مرطوب از عوامل اصلی فوزاریوزم سنبله گندم در دیگر کشورها معرفی شده‌اند (۲۱، ۳۱). در این بررسی که از سال ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۴ در استان خوزستان صورت پذیرفت گونه‌های مختلف جنس *Fusarium* از سنبله‌های آلوده گندم، جداسازی، شناسایی و بیماری‌زایی آنها بررسی و مورد ارزیابی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

بطور کلی در این تحقیق استان به چند منطقه تقسیم شد و هر منطقه شامل چند شهر در نظر گرفته شد که شرایط اقلیمی یکسانی داشتند. سپس از مزارع مختلف گندم در شهرهای زیر مجموعه هر منطقه بازدید و در صورت مشاهده مزرعه آلوده از آن مزرعه تعداد ۱۰ نمونه جمع آوری و در پاکت‌های کاغذی گذاشته و به آزمایشگاه منتقل گردید. جهت جداسازی عوامل فوزاریومی از سنبله گندم، پس از ضدعفونی آنها با محلول یک درصد هیپو کلریت سدیم، با آب استریل چندین بار شستشو شدند و با استفاده از محیط کشتهای عمومی چون PDA، CMA و محیط کشت اختصاصی Snyder و Nash کشت گردیدند (۱۱). و بدین ترتیب جدایه‌ها استخراج شدند. خالص‌سازی جدایه‌ها از طریق تک‌اسپور کردن و یا با استفاده از نوک ریسبه روی محیط کشت آب آگار دو درصد محتوی استرپتومایسین و نئومایسین انجام گرفت (۱۳). در این مرحله از محیط‌های عمومی چون PDA، WA، دو درصد CLA، SNA و از محیط کشت Nash & Snyder جهت جداسازی فوزاریوم‌ها استفاده شد (۱۳).

جدول ۱- درصد گونه‌های فوزاریوم جداسازی شده از نمونه‌های سنبله آلوده جمع آوری شده از خوزستان و بیماری‌زایی آنها روی رقم گندم فلات

گونه‌های فوزاریوم	درصد وقوع گونه‌ها	متوسط درصد آلودگی سنبله‌ها
<i>F. culmorum</i>	۲/۵	۵۳/۳ A
<i>F. proliferatum</i>	۴۵	۱۶/۹ B
<i>F. semitectum</i>	۲	۱۴/۸۲ BC
<i>F. subglutinans</i>	۲/۵	۱۴/۰۴ BC
<i>F. xylariodes</i>	۵	۱۱/۷ CD
<i>F. equiseti</i>	۲۵	۶/۵ DE
<i>F. lateritium</i>	۲/۵	۵/۷۲ DE
<i>F. moniliforme</i>	۱۵	۵/۴۶ E
<i>F. crookwellens</i>	۰/۵	۴/۱۶ E
<i>F.graminearum</i> (شاهد)	-----	۷۴/۱
شاهد (آب)	-----	-----

۰/۷۱۲۳ = %۵ LSD

و سلول پایه به شکل پاشنه پا بود. این گونه از گرگان و مازندران به عنوان یکی از عوامل فوزاریوز سنبله گندم معرفی شده است (۱۱). هم‌چنین از روی طوقه و ریشه باقلا در استان خوزستان نیز گزارش شده است (۶).

Fusarium subglutinans

(Wollen W.&Reinking)

Nelson, Toussoun & Marasas قطر رشد پرگنه این گونه در محیط PDA در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد بین ۳/۷-۲/۵ سانتی‌متر بود. میسلیوم‌های آن سفید و بعد خاکستری رنگ شدند بالشک‌ها (اسپورودوکیموم) کمیاب و در صورت تشکیل نارنجی رنگ بودند. سلول پایه به شکل پا و کمی فرورفته بود. تولید منوفیالیید هی منفرد بر روی کنیدیوفورهای منشعب کرد. میکروکنیدی‌ها به طور فراوان و عمدتاً روی فیالیدهای منفرد و منشعب و نیز به صورت سرهای دروغین تشکیل شد که معمولاً تخم مرغی، بیضی و یک یا دو سلولی بودند. این گونه به عنوان عامل بیماری پوسیدگی ساقه و دانه ذرت (۱۸) گزارش شده است. هم‌چنین از دانه گندم در استان مازندران (۳) و خوزستان (۱۲) نیز جداسازی شده است.

Fusarium xylrioides Steyaert

رشد این گونه روی محیط PDA خیلی کند است و پرگنه قارچ به رنگ ارغوانی روشن بود. تولید میسلیوم‌های هوایی کم بود. کنیدی‌ها روی مونوفیالیدهای منشعب و غیرمنشعب ایجاد شدند. میکروکنیدی‌ها و ماکروکنیدی‌ها خمیده و ماکروکنیدی‌ها دارای ۱-۳ دیواره عرضی و سلول پایه شبیه پا بود. کلامیدوسپورها کمیاب بودند. این گونه قبلاً از خوزستان از دانه‌های برداشت شده گندم جداسازی شده است (۱۲).

Fusarium equiseti (Corda) Sacc

قطر رشد پرگنه این گونه در محیط PDA در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد بین ۴/۴-۳/۵ سانتی‌متر بود. میسلیوم‌های هوایی به رنگ سفید تا قهوه‌ای روشن و رنگ کلنی از پشت تشستک پتری زرد مایل به قهوه‌ای بود. این گونه تولید منوفیالیید نمود و میکروکنیدی‌ها به ندرت تشکیل شدند. سلول انتهایی در ماکروکنیدی‌ها دارای خمیدگی شدید و ۵-۶ دیواره عرضی داشتند. کلامیدوسپورها فراوان و به صورت زنجیری و یا خوشه‌ای تشکیل گردید. این گونه قبلاً از طوقه و ریشه گندم (۱۳)، ریشه و طوقه باقلا (۶)، سنبله گندم (۳، ۱۱، ۱۲) گزارش گردیده است.

Fusarium lateritium Nees

رشد این قارچ روی محیط PDA خیلی کند است. میسلیوم‌های قارچ در محیط کشت به رنگ سفید، نارنجی کم‌رنگ بودند. ماکروکنیدی‌ها به صورت فراوان در روی بالشک‌هایی (اسپورودوکیموم) به رنگ نارنجی متمایل به زرد تشکیل شدند. ماکروکنیدی‌ها طویل، باریک و داسی شکل و یا کشیده بودند سلول پایه کمی فرورفته و یا به شکل پا بود و در روی فیالیدهای منفرد در روی کنیدیوفورهای چند شاخه تشکیل شدند. در این گونه میکروکنیدی کمیاب و در صورت تشکیل به شکل بیضوی و یا دوکی شکل بود و تشکیل کلامیدوسپور نیز متغیر بود. این گونه از دانه‌های

میانگین آنها در تیمار تعیین و با شاهد مقایسه آماری گردید. ضمناً با کشت سنبله‌های آلوده مجدداً جدایه‌ها سوسا سازی و خالص سازی شد و بیماریزایی آنها به اثبات رسید (۱۱).

نتایج و بحث

در طول فصل زراعی (۱۳۸۴-۱۳۸۲) مجموعاً ۲۵۰ سنبله مشکوک به آلودگی بطور تصادفی از مزارع گندم در استان خوزستان جمع آوری و ۵۶ جدایه متعلق به ۹ گونه فوزاریوم از قسمت‌های پوشینک، دانه، محور سنبله‌چپه و سنبله جدا و شناسایی شدند قارچ‌های جدا شده به روش تک اسپور و نوک ریشه خالص سازی گردیدند که شامل گونه‌های: *F.culmorum*، *F.proliferatum*، *F.equiseti*، *F.moniliforme*، *F.crookwellens*، *F.lateritium*، *F. xylariode*، *F. subglutinans*، *F.semitectum*، ۲/۵، ۰/۵، ۱/۵، ۲/۵، ۲/۵، ۲ درصد از گونه‌های شناخته شده را تشکیل می‌دادند (جدول‌های ۱ و ۲).

در ذیل گونه‌های شناسایی شده تشریح می‌شوند: *Fusarium culmorum* (W.G.smith) Sacc این گونه در محیط PDA سریع رشد بود و میسلیوم‌های آن پنبه‌ای و زرد کم‌رنگ بودند. قطر پرگنه در محیط PDA در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد بین ۵-۷ سانتی‌متر بود. در اطراف پرگنه میسلیوم به رنگ گلی و یا صورتی و در سطح زیرین پرگنه به صورت زرد کم‌رنگ بود. بالشک‌های (اسپورودوکیموم) فراوان در مرکز کلنی مشاهده شد که نارنجی کم‌رنگ بودند. ماکروکنیدی‌ها کوتاه و فشرده و سلول پایه کمی فرو رفته و سلول انتهایی قطور و کمی برجسته بود. این گونه فاقد میکروکنیدی می‌باشد و گاهاً کلامیدوسپورهای منفرد و یا خوشه‌ای تشکیل داد. این گونه به عنوان عامل پوسیدگی ریشه در غلات نیز معرفی شده است (۲۵، ۱۷). همین‌طور از سنبله گندم در استان مازندران نیز جداسازی شده است (۹، ۴).

Fusarium proliferatum (Matsushima) Nirenberg

میزان رشد این گونه در محیط PDA در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد بین ۳/۷-۲/۵ سانتی‌متر بود. میسلیوم‌ها ابتدا سفید و سپس ارغوانی و بنفش شدند. رنگ پرگنه در سطح زیرین کرم رنگ بود. این گونه تولید مونوفیالیید و پلی‌فیالیید می‌نماید. میکروکنیدی‌ها به شکل تخم مرغی، بیضی و گلابی شکل و روی سرهای دروغین تولید شدند. ماکروکنیدی‌ها داسی شکل و معمولاً ۳-۵ دیواره عرضی داشتند. در این گونه کلامیدوسپور دیده نشد. این گونه از روی طوقه و ریشه گندم (۱۳) نیشکر (۵) و نخل خرما (۵) نیز گزارش شده است. هم‌چنین از سنبله گندم در استان‌های مازندران و خوزستان نیز جداسازی گردیده است (۱۱، ۱۲).

Fusarium semitectum

Berk. & Rav.

رشد پرگنه این گونه روی محیط PDA در دمای ۲۵ درجه سانتی‌گراد سریع و بین ۴/۷-۳/۶ سانتی‌متر بود. میسلیوم‌ها ابتدا سفید و سپس مات و خاکستری شدند. تولید منوفیالیید و پلی‌فیالیید و کنیدی‌های دوکی شکل که به صورت گوش خرگوش دیده می‌شدند، نمود. ماکروکنیدی‌ها داسی شکل

تشکیل نشد. این گونه باعث پوسیدگی ساقه و دانه ذرت، پوسیدگی طوقه و ریشه سورگوم (۱۵) پوسیدگی چغندر قند و پوسیدگی ریشه و طوقه برنج می شود و همچنین این گونه یک مایکوتوکسین به نام fumonisin تولید می کند که باعث ایجاد بیماری در انسان و دام می شود (۲۴).

Fusarium croockwellens Burgess, Nelson & Toussoun

سرعت رشد پرگنه این قارچ در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد خیلی سریع و در حدود ۶/۷-۵/۵ سانتی متر بود. رنگ پرگنه ابتدا نارنجی و بعد قهوه ای مایل به قرمز شد. ماکروکنیدی ها داسی شکل با ۵ جدار

گندم از استان مازندران (۱۱) و خوزستان (۱۲) جدا شده است. *Fusarium moniliforme* Sheldon میزان رشد این گونه روی محیط PDA در دمای ۲۵ درجه سانتی گراد بین ۳/۸-۳ بود. میسلیم های این گونه ابتدا سفید رنگ و به تدریج بنفش رنگ شدند. رنگ پرگنه از سطح زیرین تشستک پتری کرم رنگ بود. تولید منوفالید نمود. میکروکنیدی ها به اشکال تخم مرغی و بیضی شکل بودند و به صورت زنجیری در روی سرهای دروغین قرار داشتند. ماکروکنیدی ها داسی شکل و بلند و بعضی راست و دارای ۳-۵ دیواره عرضی بودند و سلول انتهایی در آنها خمیده و سلول پایه به شکل پا بود. در این گونه کلامیدوسپور

جدول ۲- تجزیه واریانس حاصل از آزمون بیماریزایی گونه های فوزاریوم

منابع تغییرات SV	درجات آزادی DF	مجموع مربعات SS	میانگین مربعات MS	F value
تیمار	۸	۷۵/۵۲۲	۹/۴۴۰	۳۹/۲۰۱ ^{oo}
خطای آزمایش	۲۷	۶/۵۰۲	۰/۲۴۱	
جمع	۳۵	۸۲/۰۲۴		

** سطح ۱ درصد معنی دار

یکدیگر متفاوت و معنی دار بود و بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد گونه های مختلف از نظر توان بیماریزایی در گروه های مختلف قرار می گیرند که نتایج بدست آمده از جدول تجزیه واریانس و آزمون دانکن با نتایج بدست آمده توسط گلزار و همکاران (۱۱) مطابقت دارد.

منابع مورد استفاده

- ۱- بابادوست، م. ۱۳۷۴؛ گونه های *Fusarium* در بذور و گیاهان گندم در استان های آذربایجان شرقی و اردبیل. مجله بیماری های گیاهی ۳۱:۸۸-۱۰۰
- ۲- بامدادیان، ع.، و ترابی، م. ۱۳۶۲؛ بیماری های مهم گندم و جو و نحوه یادداشت برداری از آنها. انتشارات مؤسسه تحقیقات آفات و بیماری های گیاهی، تهران. ۶۷ ص.
- ۳- زمانی زاده، ح و خورسندی، ه. ۱۳۷۴؛ گونه های فوزاریوم و مایکوتوکسین های آنها در گندم های استان مازندران. مجله بیماری های گیاهی. جلد ۳۱. شماره ۴-۱. صفحه ۳۷-۲۳.
- ۴- زمانی زاده، ح و فروتن، ع. ۱۳۷۱؛ جداسازی *F. culmonum* و *F. proliferatum* از گندم در مازندران. مجله بیماری های گیاهی. جلد ۲۸. گزارش کوتاه علمی. صفحه ۱۰۳.
- ۵- طاهر خانی، ک.، علیزاده، ع. فرخی نژاد، ر و شریفی تهرانی، ع. ۱۳۷۷؛ تعیین عوامل بیماریزایی فوزاریومی نیشکر در استان خوزستان. خلاصه مقالات سیزدهمین کنگره گیاهپزشکی ایران. کرج. صفحه ۱۲۰.
- ۶- عظیمی، ص.، فرخی نژاد، ر و موسوی جرف، ع. ۱۳۸۴؛ شناسایی و بررسی بیماریزایی فوزاریوم های همراه طوقه و ریشه بافلا در استان خوزستان. مجله علمی کشاورزی. جلد ۲۸. صفحه ۱۶۴-۱۴۹.
- ۷- فروتن، ع.، ارشاد، ج.، دلیلی، ع.، بامدادیان، ط.، و گرامی، ق. ۱۳۷۲؛ شیوع بلایت خوشه گندم در مازندران. خلاصه مقالات یازدهمین کنگره گیاهپزشکی

عرضی روی اسپورودوشیوم های نارنجی رنگ تشکیل شد و در این گونه میکروکنیدی ایجاد نشد. این گونه از لکه های پوسیده روی سیب زمینی از ریشه و طوقه گندم و گیاهان مرتعی (۲۳) و همچنین از سنبله های گندم در استان مازندران نیز جداسازی شده است (۳). ولی گزارش این گونه از سنبله گندم در استان خوزستان جدید می باشد. در بررسی بیماریزایی جدایه های بدست آمده علائم بیماری به صورت لکه های کوچک آسوخته مایل به قهوه ای در قسمت محور سنبله و گلوم ظاهر شد و سپس این لکه های آسوخته و بیرنگ از نقطه آلوده در تمامی جهات گسترش یافت. در گونه *F. croockwellens* و *F. xylariooides* بروز علائم بیماری به سنبله مایه زنی شده محدود بود اما در دیگر گونه ها توسعه آلودگی از سنبله های مایه زنی شده فراتر رفته بود. نتایج در جدول ۲ نشان می دهد که در سطح ۱ درصد و به احتمال ۹۹ درصد بین گونه های فوزاریوم در بیماریزایی تفاوت وجود دارد. و بر اساس آزمون دانکن در سطح ۵ درصد گونه *F. culmorum* در یک گروه و بقیه در گروه های دیگر قرار گرفتند. با توجه به جدول ۱ فراوانی گونه های فوزاریوم جمع آوری شده از مزارع گندم استان خوزستان با هم متفاوت بود به طوریکه فراوانی گونه *F. proliferatum* از سایر گونه ها بیشتر بود و بنا بر گزارش ارسینیوک و همکاران (Arseniuk et al. ۱۹۹۳) فراوانی گونه ها تحت شرایط جغرافیایی، آب و هوایی و سال قرار می گیرد. گونه *F. graminearum* که توسط زمانی زاده و فروتن (۴) و گلزار (۹) به عنوان گونه غالب در استان مازندران معرفی شده است در استان خوزستان دیده نشد. گرچه اهمیت سایر گونه های فوزاریوم جداسازی شده همانند دو گونه *F. culmorum* و *F. graminearum* نیست اما نقش توأم آنها در تولید بیماری قابل تعمق و بررسی خواهد بود. بیماریزایی گونه های بدست آمده مطابق جدول شماره ۲ در سطح ۱ درصد با

